

RADIO ESPANYA INDEPENDENT
(Estació Pirenaica)

Emet diàriament per ones curtes de 29, 39 i 43 metres des de les 5 i mitja de la tarda a les 12 de la nit.

També emet de les 7 a les 7 i mitja del matí per ones curtes de 27, 28 i 30 metres.

Els dilluns i dijous transmet en català.

CATALANS: ESCOLTEU-LA!

EL PARTIT COMUNISTA D'ESpanya HA CELEBRAT EL VI CONGRES

COMUNICAT DEL VI CONGRES

Els dies 28 - 29 - 30 i 31 de gener s'ha celebrat el VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya, amb la participació de delegats de les organitzacions del país. També han assistit representants de les organitzacions del Partit de l'emigració.

L'ordre del dia del Congrés ha estat el següent:

- 1 — Informe del Comitè Central, presentat pel camarada **Santiago CARRILLO**.
- 2 — Informe sobre les modificacions al Programa del Partit, presentat pel camarada **Ferran CLAUDIN**.
- 3 — Modificacions als Estatuts.
- 4 — Informe sobre el 40 aniversari de la fundació del Partit Comunista d'Espanya, presentat per la camarada **Dolors IBARRURI**.
- 5 — Elecció de Comitè Central.

Després d'àmplia i profunda discussió política, el Congrés ha aprovat per unanimitat l'Informe del Comitè Central, les modificacions al Programa i als Estatuts i l'Informe sobre el 40 Aniversari.

El Congrés ha elegit per unanimitat el nou Comitè Central. També han estat aprovades la Resolució Política, una Crida a les forces de l'oposició, una Resolució sobre la lluita per la pau, una Salutació als presos polítics, en la qual es crida els espanyols i les forces democràtiques internacionals per tal de continuar la mobilització per l'amnistia per als presos i exiliats polítics.

El Congrés ha aprovat la decisió del Comitè Central creant una Comissió encarregada d'elaborar la Història del Partit Comunista d'Espanya i ha encarregat al Comitè Executiu que

prengui les mesures necessàries per a la preparació d'una Història de la guerra civil espanyola.

Han enviat missatges de salutació al VI Congrés, els Comitès Centrals del Partit Comunista de la Unió Soviètica, del Partit Comunista de Xina, del Partit Comunista Txecoslovac, del Partit Socialista Unificat d'Alemanya, del Partit Comunista Francès, del Partit Comunista Italià, del Partit Obrer Romanès, del Partit Obrer Unificat Polonès, del Partit Comunista de Bulgària, del Partit Socialista Obrer Hongarès i del Partit Comunista de Portugal.

El VI Congrés ha estat una viva manifestació de la sòlida unitat del Partit. Les seves deliberacions han provat el desenrotllament polític i ideològic dels seus quadres i militants, així com el creixement de la influència i de l'organització del Partit en tot el país.

El Comitè Central, reunit en el primer Ple, ha acordat: Elegir com membres efectius del COMITE EXECUTIU els camarades següents: **Santiago ALVAREZ**, **Santiago CARRILLO**, **Ferran CLAUDIN**, **Manuel DELICADO**, **Ignasi GALLEGO**, **Joan GOMEZ**, **Dolors IBARRURI**, **Enric LISTER**, **Ramon MENDEZONA**, **Antoni MIJE**, **Josep MOIX**, **Frederic SANCHEZ** i **Simon SANCHEZ MONTERO**.

I com membres suplents els camarades: **Gregori LOPEZ RAYMUNDO** i **Francesc ROMERO MARIN**.

Han estat elegits per unanimitat: President del Partit Comunista d'Espanya, la camarada **Dolors IBARRURI**, i Secretari General del Partit, el camarada **Santiago CARRILLO**.

Per al Secretariat del Comitè Central foren elegits els camarades: **Santiago CARRILLO**, **Ferran CLAUDIN**, **Ignasi GALLEGO** i **Antoni MIJE**, membres del COMITE EXECUTIU, i **Eduard GARCIA**, membre del COMITE CENTRAL.

SALUTACIO DEL COMITE CENTRAL DEL PARTIT COMUNISTA DE LA UNIO SOVIETICA

El Comitè Central del Partit Comunista de la Unió Soviètica saluda calurosament el VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya i, a través d'aquest, tots els comunistes espanyols.

El record de l'heroica lluita que va sostenir el poble espanyol, sota la direcció del Front Popular, contra la intervenció de les forces feixistes estrangeres i contra la reacció interior, es conserva inesborrable en la memòria del poble soviètic i dels homes progressius d'arreu del món. Aquells foren els primers grans combats dels defensors de la democràcia i de la pau contra els agressors feixistes, a la vetlla de la segona guerra mundial.

Les forces democràtiques i patriòtiques d'Espanya que en aquest moment lluiten tan abnegadament per la llibertat i la

democràcia, pels interessos vitals del poble, gaudeixen de la simpatia i del respecte de milions de treballadors i demòcrates de tots 1 països.

Veieu en pàgines interiors la
RESOLUCIO POLITICA DEL VI CONGRES
i altres resolucions.

I en darrera pàgina, la

CRIDA

A TOTS ELS PARTITS I GRUPS D'OPOSICIO

Creix i s'enforteix el Partit Comunista d'Espanya, el qual marxa a l'avantguarda dels combatents contra el feixisme i conquesta, malgrat el cruel terror de la reacció, el recolzament de masses cada cop més amples de la classe obrera, dels pagesos i de totes les forces democràtiques del poble.

Desitgem al gloriós Partit Comunista d'Espanya nous èxits en el seu treball ideològic i d'organització, en l'assoliment de la unitat d'acció de les diferents capes del poble, en la seva lluita per una vida millor, per una Espanya Democràtica, independent i pacífica.

**El Comitè Central
del Partit Comunista
de la Unió Soviètica**

RESOLUCIO POLITICA DEL VI CONGRES

I

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya, després d'àmplia discussió, aprova per unanimitat l'informe del Comitè Central presentat pel camarada Santiago Carrillo.

El VI Congrés s'ha reunit en moments en què els esforços conseqüents de la Unió Soviètica i dels altres països del camp socialista per la coexistència pacífica i pel desarmament comencen a donar fruit. Els primers resultats de la distensió internacional i de la liquidació gradual de la « guerra freda » repercuteixen molt profundament i positivament en la situació política del nostre país.

La crisi política del règim franquista adquireix una profunditat fins ara desconeguda i el país es troba abocat a la situació econòmica més greu que cap altra de totes les conegudes sota la dictadura.

L'anomenat « Pla d'Estabilització » ve a assestar els seus cops sobre una economia malalta. El Pla és un conjunt de mesures dictades pel capital monopolista internacional, mesures que troben l'impediment que la bancarrota virtual de la política econòmica de la dictadura desemboqui en una bancarrota oberta i declarada. Mitjançant el Pla, l'oligarquia financera pretén carregar sobre les espatlles del poble les conseqüències del caos que ella mateixa ha provocat.

El balanç dels primers mesos d'aplicació del Pla no pot ser més alarmant. Molts treballadors han vist desaparèixer primes i plusos que representaven fins un 40 per cent de llurs ingressos. Milers d'obres, sobretot eventuais, han estat llançats al carrer i altres milers es veuen amenaçats de comiat. El decret de « Subsidis d'Atur obligatori per reformes o extinció de plantilla en les empreses » és una hipòcrita autorització d'acomiar, que substitueix la indemnització per un subsidi completament insuficient i passatger, pagable durant 26 setmanes.

La pesseta ha estat desvalorada en un 30 per cent sense que aquest crebant hagi servit per a estabilitzar el seu curs ni per a propiciar el retorn dels capitals evadits del país. El crèdit ha sofert una dràstica reducció, les suspensions de pagaments i les fallides se succeeixen en cadena.

I tot i ser això tan greu, no és més que el començament. El « Pla d'Estabilització » farà més profunda, més penosa i prolongada la crisi de superproducció. El Pla es proposa la integració d'Espanya en el mercat europeu i, amb això, l'aplicació d'una política de porta oberta a les importacions industrials i agrícoles procedents de països amb els quals l'economia nacional no està en condicions de competir. El Pla implica la reducció d'inversions que afecten principalment a la construcció de cases d'habitatge; el tancament de milers d'empreses dites « marginals »; la ruïna de la nostra agricultura i essencialment de la de secà. I com una dramàtica seqüela de tot això, el comiat de prop d'un milió d'obres i l'emigració en massa de treballadors de la ciutat i del camp cap a altres països, emigració que certs medis capitalistes estimen que arribaria a sis milions d'espanyols si es realitzés la integració en el mercat europeu.

El « Pla d'Estabilització » no és tan sols un pla de misèria i de sofriments per a les masses laborioses; és, a més, la consumació d'una catàstrofe econòmica sense

precedents; una folla sagnia d'energies i recursos, que deixaria la nostra pàtria prostrada als peus dels monopolis estrangers.

II

Com evitar la catàstrofe ?

Sols hi ha un camí: bolcar les energies de la classe obrera i de tot el poble en la lluita contra el Pla.

La tasca més urgent que el VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya assenyala a totes les organitzacions del Partit i a tots els comunistes és promoure, organitzar i encapçalar la lluita unida de les masses contra el « Pla d'Estabilització » i les seves conseqüències.

La repulsa nacional contra aquest Pla ha de manifestar-se a través de múltiples accions de la classe obrera, dels pagesos, de la petita burgesia i de la burgesia no monopolista. En aquesta acció, la missió d'avantguarda correspon a la classe obrera, la més afectada per la política de la dictadura.

Els treballadors han de reclamar per vuit hores de treball els mateixos ingressos que percebien abans fent hores extraordinàries. Al mateix temps, han d'exigir augmentos de salaris en consonància amb l'alça experimentada pel cost de la vida des del 1956. La lluita per fer pujar el salari base cobra en aquest moment una importància particular perquè repercutiria favorablement en el subsidi d'atur i compensaria la supressió de plusos i de primes a la producció.

La lluita contra l'atur forçós adquireix una actualitat acuitant. El Congrés crida tots els treballadors a lluitar per què l'assegurança d'atur sigui equivalent al salari base més els punts familiars; per què s'apliqui a tots els treballadors acomiadats, col·lectivament o individual, es faci efectiva durant tot el temps que duri el desempleu, i s'estengui a tots els obrers parats, siguin eventuais o fixes, industrials o agrícoles. Aquesta lluita exigeix de tots la més ferma solidaritat. Si avui els eventuais no són defensats, demà arribarà el torn als fixes, si avui no es lluita contra l'acomiadament dels obrers de més edat demà seran acomiadats el més joves; si avui es permet que siguin llançats a la misèria els menys qualificats, demà ho seran els més qualificats. La lluita contra l'atur forçós ha d'estar presidida per la bandera de la solidaritat proletària.

El propòsit de convertir en emigrants milions d'obres i pagesos confirma el caràcter anfinacional de la dictadura, la qual pretén desembarassar-se de les seves víctimes, obrir una vàlvula d'escap a la indignació acumulada i seguir explotant tranquil·lament i iníquament els que queden a Espanya. El Congrés exhorta els treballadors a impedir que la dictadura pugui dur a terme aquest atemptat contra les energies vitals de les masses populars. No és en terra estrangera que cal buscar la solució al drama provocat per la dictadura. A Espanya pot haver-hi treball, terra i benestar per a tots.

Els treballadors han d'organitzar la lluita contra el « Pla d'Estabilització » i les seves conseqüències dintre i fora dels sindicats verticals, conjugant l'acció legal i l'extra-legal, des de l'aprofitament del dret de petició fins al recurs, i quan sigui oportú, al treball lent, als aturs de braços

caiguts, a les concentracions davant dels sindicats, a les manifestacions al carrer, a les vagues.

La classe obrera es troba davant la imminència d'acomiadaments en massa i d'un agreujament seriós del seu ja precari nivell de vida. Un elemental sentit d'autodefensa dicta la necessitat de lluitar pel restabliment del dret de vaga. Recolzant aquesta tan justa demanda, els obrers han de presentar en els sindicats peticions que comptin amb el suport de milers de signatures. També han de reclamar la reposició dels enllaços i vocals destituïts per llur digne comportament en defensa dels interessos dels treballadors.

Sense renunciar a cap de les possibilitats d'acció legal — per mínimes que siguin — que ofereixin els sindicats verticals per a plantejar llurs reivindicacions, els treballadors han d'unir-se i organitzar-se en les empreses, en les fàbriques, en les mines, en els masos i a les places dels pobles.

Nombroses experiències demostren l'eficàcia de les Comissions unitàries permanents en els llocs de treball. En alguns indrets han estat integrades per enllaços jurats sindicals acompanyats de dos, tres o més obrers. En altres, pels treballadors més decidits i de més prestigi.

El Congrés considera que, en les circumstàncies actuals, les Comissions unitàries permanents són els òrgans més adequats i eficaços d'unitat i d'acció dels treballadors. Integrades on sigui possible per comunistes, socialistes, anarquistes, catòlics, i per altres treballadors conscients i combatents, aquestes Comissions reforcen els llaços d'unitat obrera i permeten de menar l'acció reivindicativa d'una manera més democràtica, d'informar àmpliament els treballadors de la marxa de les gestions i d'assegurar el recolzament actiu de tot el personal a les accions reivindicatives que s'emprenquin.

Les Comissions unitàries permanents faran possible la conversió dels llocs de treball en veritables forteresses d'unitat i de lluita de la classe obrera. Han de buscar contacte amb els representants dels treballadors d'altres empreses de la mateixa indústria o de la mateixa localitat, amb el fi d'arribar a la creació de Comissions d'Indústria o de Comissions locals que coordinin l'acció dels treballadors en un pla més elevat, sentant així les bases per articular una sòlida oposició obrera.

El Congrés crida totes les organitzacions del Partit i tot els militants a estimular i organitzar l'acció dels pagesos, de la petita burgesia i de la burgesia no monopolista contra l'ofensiva de la dictadura i dels monopolis.

Els comunistes diem a tots els pagesos, àdhuc als terratinents no lligats amb el capital monopolista: Uniu-vos per aconseguir preus remuneradors per als vostres productes, per tal de lluitar per la disminució dels impostos i contra les arbitriïtats dels òrgans intervencionistes, contra els abusos dels Bancs i dels monopolis! Uniu-vos per a impedir que el « Pla d'Estabilització » converteixi en erms la major part de les terres d'Espanya i llanci llur habitants a l'emigració forçada!

Els comunistes diem als comerciants i industrials modestos: Lluiteu units contra les càrregues tributàries que us afeixuguen, per crèdits abundants i barats, contra la integració en el mercat europeu que us condemnaria a la desaparició, contra la dictadura dels grans monopolis i de l'aristocràcia absentista!

RESOLUCIO POLITICA DEL VI CONGRES

En la lluita contra el « Pla d'Estabilització » estan interessats des del proletariat fins a la burgesia no monopolista. Aquesta coincidència d'interessos posa la base per a l'acord de totes les forces de l'oposició d'esquerra i de dreta amb el fi d'intensificar l'acció contra la dictadura i de precipitar un canvi pacífic, que obri una via democràtica de desenrotllament.

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya reitera a totes les forces anti-franquistes la proposta de reunir com més aviat millor una conferència de taula rodona, en la qual contrastem tots els nostres punts de vista amb la predisposició d'arribar a un acord sobre bases acceptables per a tots. La situació creada per les primeres conseqüències del Pla d'Estabilització fa més urgent l'esmentat acord.

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya exhorta els militants del Partit a intensificar llurs esforços en les fàbriques, pobles, barriades, universitats i ateneus, organitzacions professionals etc., per tal d'unir els treballadors i antifranquistes de totes les tendències i organitzar accions parcials contra el Pla, per les reivindicacions de tots els sectors socials lesionats per la dictadura, per anar creant ensem amb les condicions que són necessàries a l'èxit de la vaga nacional pacífica. El decisiu és la unitat i l'organització de les masses. El decisiu és el desenrotllament del moviment de masses.

III

L'organització i la direcció de les accions populars contra les conseqüències del « Pla d'Estabilització » i contra la dictadura, el desenrotllament conseqüent de totes les formes d'unitat de les masses, la pròpia consolidació de la unitat anti-franquista, exigeixen un impetuós creixement del Partit. Tot i tenint en compte les limitacions inherents a la nostra situació de clandestinitat, el Partit Comunista ha de ser avui un Partit de masses, una organització combatent de desenes de milers de militants. En el VI Congrés, en analitzar els progressos aconseguits en aquesta direcció des de la Vaga Nacional Pacífica del 18 de juny, s'han posat de manifest, de manera viva i concreta, les possibilitats reals de procedir en totes les regions del país a aquest viratge decisiu en la política d'organització.

Per aconseguir-ho, s'imposa la concentració dels esforços vers l'objectiu principal. Aquest és avui la creació i la consolidació d'una amolíssima xarxa de comitès del Partit en les zones industrials i agràries, d'un extrem a l'altre del país. Que no quedi un poble, un mas, una empresa, una indústria, una organització legal de masses, una facultat universitària, una barriada, on no actuï un comitè del Partit, agrupant entorn seu i dirigint-les les organitzacions de base. Aquesta ha de ser la directriu principal del nostre treball d'organització. De la iniciativa política, del sentit de responsabilitat, del domini dels problemes concrets, de la vinculació amb les masses, dels quals siguin capaços els comitès del Partit, dependran essencialment els èxits que aconseguirem cap a l'alternativa democràtica que avui s'ofereix al país: l'enderrocament de la dictadura per mitjà de la Vaga Nacional Pacífica.

Aquest viratge, que la vida mateixa ha

fet necessari, exigeix no solament la multiplicació numèrica del Partit, més també un salt de qualitat en els mètodes de direcció i en l'estil del treball. Les reunions polítiques dels comitès, el contrast d'opinions en llur si i l'elaboració col·lectiva de l'aplicació concreta, creadora, de la nostra línia política general de reconciliació nacional, constitueixen els fonaments del mètode de direcció que avui necessitem.

Tota aquesta orientació comporta implícita una gran confiança dels comunistes en la consciència de classe, en la combativitat i en la maduresa política dels nostres obrers industrials i agrícoles d'avantguarda, dels nostres intel·lectuals revolucionaris. Entre aquests, i molt particularment entre els homes de vint a trenta-cinc anys, que constitueixen la força primordial en el procés de producció i, per conseqüent, en la vida social del país, trobarem a cents i a milers els quadres dirigents del Partit Comunista de masses, el desenrotllament del qual ja ha començat. La fusió d'aquestes noves forces amb els militants veterans del Partit i del moviment obrer revolucionari assegurarà el creixement harmònic i la màxima solidesa política de l'organització.

La liquidació conseqüent de les incomprendensions sectàries que encara es manifesten, liquidació que cal dur a terme pel mètode educatiu del convenciment i la discussió, pel contrast amb l'experiència pràctica de les accions de masses, va íntimament lligada amb el desenrotllament de tot aquest procés. La descomposició de la dictadura, l'agudització de la lluita de classes, el tallant principal de la qual s'orienta contra l'oligarquia monopolista; les repercussions en el nostre país dels canvis produïts en el món, i molt principalment dels èxits econòmics i científics de la Unió Soviètica i dels altres països del camp socialista, representen les bases objectives per la incorporació en massa de la joventut revolucionària als rengles del Partit. Una política d'organització realista, és a

dir, amb perspectives clares sobre el procés de desenrotllament social i polític a Espanya, ha de facilitar i accelerar la promoció dels joves quadres comunistes que l'auge de la lluita de masses destaca a cada moment.

L'orientació cap a la Vaga Nacional Pacífica, que se situa en el centre de les tasques del VI Congrés, ha de dur tots els comitès del Partit a impulsar l'organització de grups de joves comunistes i de dones, que enforteixin els lligams del Partit amb les masses, i contribueixin poderosament al desenrotllament de la lluita contra l'atur forçós i les conseqüències del Pla d'Estabilització, per la llibertat i l'amnistia per als presos i exiliats polítics, per la pau i la democràcia.

Les masses treballadores espanyoles s'orienten vers el Partit Comunista busquen el Partit. Cal que el trobin organitzat en tots els llocs fonamentals del treball, en les organitzacions legals, als pobles i a les barriades. La vigilància revolucionària contra tots els intents de provocació, de penetració de l'enemic als nostres rengles, la protecció rigurosa dels comitès il·legals del Partit, han de combinar-se audaciosament, en aquest moment, amb la presència activa, dirigent, orientadora, de les nostres organitzacions entre les més amples masses.

El VI Congrés crida tots els comunistes a dur a la pràctica, amb decisió i confiança, aquestes orientacions polítiques d'organització. De llurs èxits depèn en l'essencial la victòria del poble sobre la dictadura.

El VI Congrés s'adreça als obrers industrials i agrícoles d'avantguarda, als estudiants i intel·lectuals progressius, a la joventut revolucionària i als militants veterans del moviment obrer espanyol, cridant-los a reforçar per desenes de milers els rengles del Partit Comunista d'Espanya en la seva lluita per la reconciliació nacional i la democràcia, per l'enderrocament pacífic de la dictadura.

RESOLUCIO EN DEFENSA DE LA PAU

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya veu expressat en el pla de desarmament presentat pel camarada Nikita Jruxtxov davant de l'ONU el profund anhel de pau de tot el nostre poble.

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya crida tots els militants i simpatitzants a desplegar el màxim d'iniciativa en la noble tasca de mobilitzar les masses polpuars en front dels greus pe-

rills que fa córrer al país la política aventurera de la dictadura al servei dels cercles imperialistes més agressius.

El Partit Comunista d'Espanya crida tots els espanyols a lluitar per una política de pau i convivència, per la supressió de les bases nord-americanes del nostre país, per la no participació d'Espanya en blocs militars, per la supressió de les armes atòmiques i pel desarmament total.

RESOLUCIO SOBRE L'INFORME PRESENTAT PER LA CAMARADA DOLORS IBARRURI SOBRE EL 40 ANIVERSARI DE LA FUNDACIO DEL PARTIT COMUNISTA D'ESPANYA

El VI Congrés aprova per unanimitat l'informe presentat per la camarada Dolores Ibarruri sobre el 40 aniversari de la fundació del Partit Comunista d'Espanya.

Al mateix temps, aprova la constitució de la Comissió que prepara els treballs de la Història del Partit Comunista d'Espanya i encomana a aquesta Comissió que faci

els esforços necessaris per tal d'acabar-la en el termini més breu amb el fi de poder-la publicar en la data més pròxima del 40 aniversari.

El Congrés aprova la proposta de preparar una Història de la Guerra Civil Espanyola i encarrega al Comitè Executiu que adopti les mesures necessàries per a assegurar-ne la redacció i publicació.

A TOTS ELS PARTITS I GRUPS DE L'OPOSICIO

PARTIT SOCIALISTA OBRER ESPANYOL, CONFEDERACIO NACIONAL DE TREBALL, MOVIMENT SOCIALISTA CATALA, AGRUPACIO SOCIALISTA UNIVERSITARIA, FRONT D'ALLIBERAMENT POPULAR, ASSOCIACIO DEMOCRATICA POPULAR DE CATALUNYA, FRONT NACIONAL DE CATALUNYA, NOVA ESQUERRA UNIVERSITARIA, ACCIO DEMOCRATICA, ACCIO REPUBLICANA DEMOCRATICA, PARTIT NACIONALISTA BASC, ACCIO NACIONALISTA BASCA, ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, ESQUERRA DEMOCRATA-CRISTIANA, UNIO DEMOCRATICA DE CATALUNYA, PARTIT DEMOCRATA CRISTIA DE CATALUNYA, DEMOCRACIA SOCIAL CRISTIANA, UNIO ESPANYOLA.

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya reitera solemnement a totes les formacions polítiques de l'oposició la voluntat del Partit d'establir amb elles acords que col·loquin totes les forces antifranquistes en situació d'organitzar i dirigir en comú l'acció dels espanyols contra la dictadura. Les invita a entrar en contacte amb el nostre Partit per tal de preparar conjuntament una conferència de taula rodona, en la qual tots poguem contrastar els nostres punts de vista i arribar a una entesa.

La necessitat nacional més urgent que avui té davant seu l'oposició és, sense cap mena de dubte, la de mobilitzar les masses treballadores de la ciutat i del camp, la petita burgesia i la burgesia no monopolista contra les conseqüències de l'anomenat Pla d'Estabilització.

A penes iniciada l'aplicació, el pla està agreujant dramàticament la crítica situació econòmica que la dictadura ha ocasionat a Espanya i les insuportables condicions de vida que ha creat per a la immensa majoria dels espanyols. Els treballadors han vist mermar-se considerablement llurs salaris efectius; l'atur forçós s'estén. Els pagesos pateixen noves depreciacions de llurs productes, nous impostos, l'expoliació creixent per part dels monopolis interessats en la realització del pla. Els funcionaris, la majoria dels caps i oficials i classes de l'Exèrcit i de les Forces d'Ordre Públic, els homes de professions liberals, veuen agreujar-se llur penúria a conseqüència de les noves pujades del cost de la vida, originades per les primeres mesures del pla. Molt nombrosos industrials, comerciants i artisans es troben en fallida o abocats al pròxim arruïnament.

Si es permetès a la dictadura dur a terme el Pla d'Estabilització i posar en pràctica els propòsits d'integració d'Espanya en el Mercat Comú Europeu amb què el pla ha estat concebut, això significaria la ruïna de la nostra agricultura, i especialment la de secà, i el tancament de milers de fàbriques i tallers.

Les primeres conseqüències del pla han accentuat la irritació i la protesta dels obrers industrials i agrícoles, dels homes de professions liberals, dels amplíssims sectors de la burgesia urbana i rural perjudicats per la política econòmica del règim. Tot clama a Espanya exigint un canvi polític. Visiblement, el poble camina vers noves i grans accions de masses contra aquest estat de coses, contra la dictadura, accions que han de culminar en una gran vaga nacional pacífica.

Avui, la necessitat d'una acció d'aquesta naturalesa és reconeguda per milions d'espanyols. La convicció que aquesta és la sortida i que per aconseguir-la cal l'acció comú de tots els lesionats per l'oligarquia, ha fet progressos extraordinaris entre les masses populars i en altres zones molt diverses de la població.

Els espanyols més actius en la lluita contra la dictadura reclamen la unitat; els altres, a mesura que es convencen de la necessitat de l'acció, es convenencen també de la necessitat de la unitat. Ambdues coses són inseparables en la consciència del poble. Ens permetem de cridar la vostra atenció sobre les conseqüències que podria tenir el fet que les accions parcials ja en marxa fessin madurar les condicions per a la vaga nacional pacífica abans que les direccions de les forces polítiques d'oposició hagin arribat a un acord.

Considerem que les perspectives d'una entesa entre les direc-

cions de les forces d'oposició són avui, a desgrat d'incomprensions i obstacles que subsisteixen, més favorables que en períodes anteriors.

Molts militants de l'oposició s'adonen ja que l'acció comú amb els comunistes no repercuteix exclusivament en interès d'aquests, sinó que beneficia tot el poble i totes les forces d'oposició que la practiquen. D'això, en són un clar exemple les conseqüències que la campanya a favor de l'acció del 18 de juny ha tingut per a les forces no comunistes que hi van participar. No solament no s'han afeblit ni difuminat en col·laborar amb el nostre Partit, sinó que han aparegut davant del poble com forces actives de l'oposició. Han guanyat autoritat davant del poble i s'han enfortit.

El millor mitjà per tal d'evitar el suposat buit que alguns temen que es pot produir a la caiguda de la dictadura, consisteix en realitzar un acord de tots els sectors de l'oposició per a l'acció pacífica contra el règim, consisteix en establir un programa mínim amb el qual poguem coincidir tots amb el fi de fer que sigui aplicat per un Govern provisional, recolzat per tots.

Els comunistes creiem que aquest Programa pot ser el següent:

- 1 — Desenrotllament de la lluita unida contra la dictadura fins aconseguir-ne l'enderrocament mitjançant la vaga nacional pacífica.
- 2 — Restabliment de totes les llibertats democràtiques sense discriminacions de cap mena.
- 3 — Amnistia general per als presos i exiliats polítics, extensiva a totes les responsabilitats derivades de la guerra civil en ambdós camps contendents. Abolició de la pena de mort.
- 4 — Millorament de les condicions de vida dels obrers, pagesos, empleats i funcionaris, i de les masses populars en general.
- 5 — Política exterior favorable a la coexistència pacífica.
- 6 — Eleccions constituents, amb plenes garanties democràtiques, per a que el poble espanyol pugui escollir lliurement el règim que prefereixi.

Com es veu, en la nostra proposta no hi ha res que es pugui qualificar d'extremat. Amb tot, no és més que una proposta. Estem disposats a examinar constructivament totes les que presentin les altres forces. La nostra suggestió de celebrar una conferència de taula rodona tendeix a això: a fer que uns i altres hi examinem amb esperit constructiu les nostres propostes mútues.

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya estima que les diferències entre les diverses forces d'oposició no han d'impedir llur entesa per tal d'organitzar i unir els espanyols en la lluita per l'enderrocament de la dictadura.

Registrant la gravetat de l'hora present, el Partit Comunista d'Espanya es considera en el deure d'exhortar cordialment totes les forces de l'oposició a no retardar el moment d'un acord que uneixi els espanyols i canalitzi llur acció contra el règim; a no retardar la convocatòria de la conferència de taula rodona que els comunistes hem proposat amb el fi de propiciar el referit acord.

**En nom del VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya
EL COMITE CENTRAL**

SALUTACIO ALS PRESOS I CRIDA PER L'AMNISTIA

El VI Congrés del Partit Comunista d'Espanya envia una salutació de combat calurosa i fraternal als camarades Simon Sanchez Montero, Lluís Lobato, Miquel Nuñez, Josep Maria Laso i tots els comunistes presos per llur abnegada i exemplar actuació al capdavant de les masses en les grans accions desenrotllades contra la dictadura.

També fa extensiva aquesta salutació a tots els presos antifranquistes empresonats per llur participació en les lluites per la llibertat del nostre poble. El VI Congrés els reitera la ferma voluntat d'intensificar l'acció per a mobilitzar les més amples masses del nostre poble en favor de llur llibertat.

Amb aquest fi, el VI Congrés del Partit Comunista crida tots els comunistes i invita totes les forces antifranquistes, tots els espanyols en general i tots els pobles del món a reforçar la pressió sobre les autoritats del règim de Franco exigint l'amnistia per a tots els presos i exiliats polítics.